

Sygn. akt III CNP 29/11

POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z wniosku A. S.

przy uczestnictwie W. S., K. S. i A. D.

o zniesienie współwłasności,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 listopada 2011 r.,

na skutek skargi uczestnika A. D.

o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego

z dnia 22 kwietnia 2008 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

A. D., uczestnik postępowania o zniesienie współwłasności nieruchomości zakończony prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego z dnia 22 kwietnia 2008 r. I Ns 123/04 znoszącego współwłasność nieruchomości, wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem tego orzeczenia.

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. w zw. z art. 424¹ § 2 k.p.c. skarga taka, jako wniesiona od prawomocnego postanowienia sądu pierwszej instancji kończącego postępowanie w sprawie, powinna zawierać, poza wykazaniem, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie jest możliwe, także wykazanie, że występuje wyjątkowy wypadek, w rozumieniu art. 424¹ § 2 k.p.c., uzasadniający wniesienie skargi.

Skarga uczestnika A. D. nie spełnia powyższego wymagania, bowiem, poza stwierdzeniem, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe oraz że uczestnik A. D. bezskutecznie wniósł apelację od powyższego postanowienia w dniu 8 lipca 2008 r. - nie zawiera żadnego wyводу dotyczącego możliwości zastosowania istniejących środków prawnych ani wykazania, że ich zastosowanie w sprawie nie było dopuszczalne lub z innych przyczyn nie mogło odnieść skutku (porównaj między innymi orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2006 r. III CNP 23/05, OSNC 2006/7-8/140 oraz z dnia 24 lipca 2008 r. I CNP 50/08 i z dnia 21 grudnia 2006r. III CNP 57/06, niepubl.). Nie zawiera również żadnych twierdzeń ani argumentów wskazujących, że w sprawie występuje wyjątkowy wypadek, o którym mowa w art. 424¹ § 2 k.p.c., uzasadniający wniesienie skargi, a więc że niezgodność z prawem zaskarżonego postanowienia wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela oraz że nie skorzystanie przez niego ze zwykłych środków odwoławczych było spowodowane wyjątkowymi okolicznościami (porównaj między innymi orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2006 r. I CNP 4/06, z dnia 29 listopada 2006 r. II CNP 85/06 (niepubl.), z dnia 7 lutego 2008 r. IV CNP 217/07, OSN-ZD 2008/4/114, z dnia 10 sierpnia 2010 r. II CNP 38/10 i II CNP 39/10, niepubl.).

Skarga nie spełnia także wymagania przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt.4 k.p.c., nie zawiera bowiem oświadczenia skarżącego, że szkoda wystąpiła, nie

określa jej rodzaju, rozmiaru i czasu powstania, nie wykazuje, że szkoda jest następstwem wydania zaskarżonego postanowienia jak również nie przedstawia żadnych dowodów ani innych środków uwiarygodniających te okoliczności (porównaj między innymi orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r. III CNP 4/05, OSNC 2006/1/16).

Z tych wszystkich powodów Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 w zw. z art. 424⁵ § 1 pkt 4 i 5 k.p.c. odrzucił skargę.